

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Magyar nemzeti állam kiépítése

Pécs, 1899. augusztus 24.

Azokkal szemben, akik hazánkat ki akarják ragadni abból a gyarmati függő helyzetéből, a melybe Ausztriával szemben a gazdasági közösség révén került s akik Magyarország számára a külön államiság minden lényeges kellékét a külképviselet és a hadsereg önállósítása által megszerezni törekednek, az opportunitás politikusai mindig azt hangoztatják, hogy nekik is ez a politikai ideáljuk, de Magyarországot előbb magyar nemzeti állammá kell fejleszteni, mert manapság csak a nemzeti állam lehet önálló.

Nagy hibája van azonban ennek az okoskodásnak, mert a tető előállításával akarja megkezdeni az építkezést. Az oly vegyes népességű országban, a milyen Magyarország, az első föladat megszerezni az önálló államiságot, nem papiroson, mint ez nálunk van, hanem a valóságban is, a mitől még messze állunk. Mert az államalkotó nemzet csak akkor nyomhatja rá az államra a saját nemzeti jellegét, ha minden irányban megvan az önálló államot megillető szabad és szuverén rendelkezési joga.

A mi papiros-függetlenségünk mellett nem rendelkezünk sem azzal a föltétlen tekintéllyel, amely egy szabad állam pol-

gárait föltétlen meghódolásra készíti az állami akarat előtt, sem azokkal az eszközökkel, a melyeket csak önálló állam használhat föl akaratának érvényesítésére.

Ez az oka, hogy harminc éves békés fejlődés mellett is oly csekély haladást mutathatunk föl a magyarosodás terén s ez is csak inkább a városokra szorítkozik, míg a vidéki népesség körében a nemzetiségek nem hogy közeledtek volna a magyar állameszme felé, de azzal szemben ellenségesebb állást foglalnak el, mint valaha; a magyarság pedig pusztul, fogy, kivándorol.

Csonka államiságunk folyamánya, hogy azok az intézkedéseink is, a melyeket a magyarság fejlesztése érdekében tettünk, nagyrészt hatástalanok maradtak. Meghoztuk a törvényt, hogy a magyar nyelv kötelezőleg taníttassék minden népiskolában, de ez a törvény éppen ott, ahol leginkább lenne rá szükség, a nemzetiségi vidékeken, még most sincs végrehajtva. A nemzetiségi tanítók nagy része maga sem tud magyarul, s akik tudnak is, nemzeti gyűlölködésből hanyagolják el a magyar nyelv tanítását.

Ha állami függetlenségünk teljes birtokában lennénk, nem kellene folyton attól remegnünk, hogy a nemzetiségi viszálykodások alkotmányunk gyöngye hajóját a bécsi fondorlatok veszélyes vizeire sodorják; nemzetiségek sem kereshetnének ellenünk szövetségest az államiságunk ellen törekvő

bécsi körökben. Fölléphetnének ellenük a szuverén állam egész tekintélyével, a melyet nem gyöngíthetne meg a Bécsben uralkodó öszsbirodalmi eszme nyílt ellenszegülése és titkos áskálódása.

Mily hatalmas fejlesztője lenne a magyar nemzeti államnak az önálló magyar hadsereg. Látjuk, hogy a közös hadsereg németisége milyen dús termő talaja a germanizálásnak, mennyire ellensúlyozza, sőt teljesen le is rombolja a csonka magyar állam minden magyarosítási törekvését. Hisz a német nyelvű, osztrák szellemű hadsereg még a tőzsgyökeres magyar fiukat is kivétkőzteti magyarságukból s így erőgyarapodás helyett rombolja a magyar nemzeti állam ideális épületét.

De közjogi és gazdasági függő helyzetünk megbénítja még azokat az intézkedéseinket is, a melyek megtételére különben módunk és alkalmunk lenne. A kormány-nak fögondját mindig az irányadó bécsi körök meglegedésének kivívása képezi, mert létük és hatalmuk ettől függ. E mellett nem érnek rá, de nem is mernek erőteljes magyar nemzeti politikát folytatni. Hisz nemcsak az idegen nyelvű nemzetiségek magyarosításáról nincsen szó, de még a magyarságot sem képes a magyar állam erélyesen megvédelmezni ott, ahol veszélyeztetve van.

Évtizedek óta folyik a magyarság kivándorlása vidékünkéről Horvát-Szlavonor-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gyűrű.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

A jó Tabakné urasszony ott üldögélt szobája ablakánál abban a megkopott, puha, kényelmes hátu bőrkarszékekben, mely már évek óta megszokott helye. Itt töltötte el a nap legnagyobb részét; szinte egybeolvadt a karszék fekete bevonatával a kicsi öreg asszony fekete ruhája.

Nem csoda, hogy úgy összeesett szegény. Bizony nagy fájdalom eltemetni valakinek az egyetlen leányát, a ki már megalapította a szerencsésjét, a ki olyan boldog.

A veje meg az unokája nagyon megbecsülik, nagyon szeretik; de hiába, azt csak nem lehet felejteni.

Azóta sok a baja, gondja. Terike egész kis leány volt még, mikor árva lett. Vajda nem házasodott meg másodsor; őrá maradt, ő nevelte fel ilyen nagyra; éppen ma érte meg tizenötödikször a születése napját; igen, tizenöt éves.

Igaz! Hiszen ma fájdalmas megbizást kell teljesítenie, mely felszakgatja azt a soha be nem hegedő sebet; de ő maga keveset

számít, a fő az, hogy hiven betöltse kötelességét. Oda tipeg a nagy szekrényhez, a tetőjére rakott kávék készlet cukortartójából előveszi a kulcsokat, azután soká kutat a legfelső fiókban. Végre kezébe akad, a mit keresett; egy finom kis arany gyűrű smaragd kövel.

Ugy látszik, a jó urasszonyt nagyon elfárasztotta a keresés, avagy tán a fájó szomorú emlék esett annyira nehezére szegény öregnek, mit a gyűrűnek a látása felidézett lelkében; lankadtan dült vissza helyére és Isten tudja meddig ült volna úgy mozdulatlanul, ha unokája édes csicsérgő hangja fel nem riasztja.

Szép volt a leányka a fiatalság üde harmatos zománcával hamvas-piros, mosolygó arcán. Egész lénye elárulta, hogy még nem ért el a tudás határáig; ő még csak a sejtés világában élt.

Olyan volt kicsi, könnyed természetével, mint valami dédelgetett madár; valóságos ártatlan bohó gyermek.

— Nézd csak, nagy anyuskám, ezt a gyönyörű ázálea bokrot, mivel apa meglepett; szólt élénk zajjal rebbenve a szobába. Ugye remek példány? Tudja, az én aranyus apuskám mennyire szeretem a virágot.

— Valóban nagyon szép, mondta Tabakné; inkább unokája sugárzó arcát nézgetve, mint a virágot. Utána is tette mindjárt, csak úgy magában motyogva: „Édes kis árva

gerlicém, mennyire tud örülni egy cserép virágnak.“ Majd hangosan folytatta:

— Jöjj csak ide, bogaram; hadd köszöntselek meg én is; én is tartogatok ám valamit a számodra. Megboldogult édes anyád utolsó kívánsága volt, hogy ezt a gyűrűt a tizenötödik születésed napján adjam át neked; a halál meggátolta, hogy ezt maga tehetne volna. Tőlem kapta szegényke szintén ezen a napon s mikor megszületett, elhatározta, hogy a te ajándékod is ez lesz a tizenötödik születés napodon. Annyira féltette, szerette; azért anygalkám, megbecsüld.

— Szegény kedves anyám, mondta Terike zsebkendőjével törölgetve az arcán mind sürűbben végig pergő könyeket, tudnád, mint fáj nekünk, hogy itt hagytál bennünket.

Megcsókoltatta nagyanyja arcát, kezét, hizelegve simította félre a redős homlokról a reá csuszott ezüstös fürtöket, hogy oda is akadálytalanul oda tapaszthassa kívánatos piros ajkait.

— Köszönöm, szólt meghatva; ez lesz talizmánom egész életemben, mely megoltalmaz minden bajtól és szerencsétlenségtől.

— Adja a jó Isten, hogy úgy legyen; sóhajtott az urasszony fájdalmasan.

II.

Terikét megkérítették. Hát ez magában véve éppen nem lett volna rossz, hanem hogy olyan igen nagyon szerelmes lett a kérőjébe

szágra; vajjon mit tett a magyar állam az itthon való megélhetés megkönnyítésére s ezzel a kivándorlás megakadályozására, vagy csak a kivándorlottak magyarságának megmentésére? Semmit! Rábizsa az amugy is agyonsanyargatott társadalomra, hogy közművelődési egyesületei révén gondoskodjék a kivándorlottak magyar iskoláztatásáról, de még annyi ereje sincsen, hogy e társadalmi tevékenység útjából az ottani hatóságok gyűlölködése által támasztott akadályokat elhárítsa.

Határainkon kívül, a távol Bukovinában véreinknek, a tőlünk elszakadt csángóknak virágzó telepeik voltak. Ezekre is a magyar társadalomnak kellett fölhívnia az álmos kormány figyelmét. Közadakozással előteremtette azok hazautaztatására szükséges összeget s erélyesen követelte, hogy a kormány a minden haszon nélkül kezében tartott állami birtokokon telepítse meg őket s biztosítsa tisztességes megélhetésüket a hazában.

A kormány, amely nem térhetett ki ez elől a követelés elől, ki is hasított számukra birtokaiból pár ezer hold árterületet, de nem elégedett meg azzal, hogy a települőket az eddig hasznavehetetlen területeknek művelhetővé tételére kötelezze s ezzel a magyarságot erősítve, új gazdasági erőforrásokat nyisson a nemzeti állam számára, hanem busás áron szótta a nyakukba a zombékokat. Mit is szóltak volna az osztrákok, ha a magyar kormány az ő területüknek szorgalmas lakóit ingyen földekkel csalta volna el régi hazájukba?

A visszatelepült csángók aztán hangyaszorgalommal láttak hozzá, hogy a káka-termő zombékokat ármentesítsék s életet termő földdé átalakítsák. Ez a munka természetesen lekötötte a települők egész gazdasági erejét s a földvételezést törlesztésére már nem jutott. A nemzeti államot építő kormány azonban nem ismer irgalmat: ragaszkodik jogához, perel és árvereztet, a szegény csángók pedig, akik verejtékes munkájukkal tették termővé az állam földjét, összeszedhetik sátorfájukat s mehetnek

s minden áron hozzá akart menni; az édes apja, meg a nagyanyja azonban sehogy sem akarták odaadni; ez már egy kicsit szomorú reá nézve.

De hogy valaki meg ne ütközzék a dolgon s valahogy tulságosan meg ne sajnálja a kis Terikét, azonnal elmondom, miért nem akarták odaadni.

Csató Gusztó szép állást töltött be az adóhivatalnál, elég jó fizetés mellett; azon felül nem is volt szegény gyerek s azért nem egyszer jött pénzzavarba. Roppant sokat lumpolt s nem egyszer virradt meg a kártyasztal mellett. Fortuna istenasszony meg amint észrevette, hogy kártya van a kezében, hirtelen hátat fordított neki s rendszerint pechje volt, vesztett, egyre vesztett.

Mindenki sugdosta, eljutott Terike fülébe is, de ő inkább elhitt volna akár mit a világon, mint hogy ez igaz legyen.

A gyengéd női szív mindig talál mentséget ideálja számára, így tett ő is.

— Csak az irigyek beszélnek, mondta édes apjának; minden csekélységből nagyot csinálnak.

Hanem az nem volt olyan könnyen elántoritható. Csató nem kapott ugyan végleges kocsart, hanem annyit nyíltan megmondott neki, hogy most még az eljegyzésre gondolni sem akar.

vissza az idegenbe, ahol nem érzik az atyai kormány támogató keze súlyát.

Ott van Erdély bércei között az őseredeti székely faj, melyet minden oldalról szorongat az oláhság. Földje mostohán fizet, azért ósidóktól fogva ipari tevékenységgel pótolta, mit a föld megtagadott tőle. Ez az ipar természetesen nem lehetett gyáripar, de a kisipar körében fődözte minden ruházati szükségletét, házi felszereléseit, sőt még kivitelre is dolgozott. Jött azonban az osztrák gyáripar korlát nélkül való versenye s agyonnyomta a székelyek kisiparát. A székelyföldre beköltözött az inség s kiszorította onnét a magyar nemzeti államnak azon a nemzetiségi vidéken egyedüli előőrseit: a székelység tömegesen vándorol ki Oláhországba.

Addig a magyar kormány élet-halál harcot viv a közös vámterület föntartásáért, nehogy az osztrák ipar válságba kerüljön a magyar fogyasztó terület elvesztése folytán. De hogy szemrehányás ne érhesse, kiterjeszti figyelmét a magyar iparra is: fölhívja a hatóságokat, hogy egyenlő minőség és ár mellett magyar gyarmányoknak adjanak előnyt, maga pedig buzgón csinál statisztikát a gyáriparról.

Miatta elhorvátosodhatnak a szlavóniai kivándorlók, elpusztulhatnak a visszatelepült csángók, megszökhetnek minden székely: neki csak arra kell ügyelnie, hogy a magyar-osztrák közösségen hiba ne essék, mert neki ebben a közösségben kell kiépíteni a magyar nemzeti államot.

Hírek.

Pécs, 1899. augusztus 24.

A pestis.

A pestis, ez a gonosz ázsiai vendég igen rossz időben tette a lábát európai földre. Érkezését két soros távirati hír adta tudomásul, letelepedését a lapok jóformán a rövid hírek között említették, aminthogy igen kurtán és igen közönyösen tettek említést arról is, hogy a pestisnek eddig hány európai ember esett

Csató meg-meglátogatta Terikét; biztosította milyen kimondhatatlanul szereti s hogy milyen nehezére esik így az élet. Egy alkalommal annyit beszélt, oly kétségbeesetten panaszkodott, hogy a szegény kis szerelmes Terike sirva fakadt.

— Lassa, mondta szeptegve, nekem is rosszul esik, de mit tegyünk, majd csak belegyőzik apa; most már nem tart olyan soká, hogy kissé megkönnyítsem a várast, im vegye legdrágább emlékemet.

Lehuzta ujjáról a kis smaragd gyűrűt és átnyújtotta az ifjunak. Lelkem felét adom oda veled, őrizze meg eljegyzésünkig; legalább eszébe jutok, ha reá néz.

Csató finom eleganciával köszönte meg a meg nem érdemelt kegyet s oda akasztotta a gyűrűt az óraláncára a többi zsuzsu közé.

Am valaki éppen nem nézte jó szemmel azt a gyűrűt a Csató óraláncán. Egy hivataltársa, valami Rónay Feri.

Egyszerre ismerkedtek meg a leánynyal. Rónay szíve ugyancsak feldobogott látásán, de megelőzték a kérésben. No ezt még elviselte volna valahogy, csak ne Csató lett volna a választott, az a lump, tékozló, semmi ember. Ebbe sehogy sem tudott belenyugodni. Terike más sorsot érdemel, mint hogy annak az embernek legyen a felesége. Megfogadta,

áldozatul. Az Ázsia piszokjában nagyra nőtt betegségnek az volt a szerencsétlensége, hogy nem szélcsöndben, nem holtsezon idején köszöntött be. Bevonulása, belopózkodása akkor történt, a mikor mindenki Rennes felé nézett s amikor a Dreyfus-ügy minden más ügy fölé emelkedett.

Abban az időben surrant Portugália egyik kikötővárosába, amikor a Dreyfuspörön kívül semmiféle esemény nem kelthetett érdeklődést s amikor talán még háboruk is megkezdődhetek volna annélkül, hogy az emberek távoleső része tudomást szerezzen róla. A kormányok élén állók, nem tudván, mi mindent hozhat a Dreyfus-pör, a hatóságok fejei és az olvasók mind-mind a rennesi táviratokat várták, mert a nagyvilág egyetlen szenzációja ott ütötte föl a fejét. Ily helyzetben a pestis a vigan dudáló portugálok szép országában minden zavartatás nélkül meghuzhatta magát. Megállhatott Oportóban s bevonulhatott Lissabonba is. Néhány orvos és hatósági közeg, akik a kortól elmaradtak s akiknek a franciaországi szenzáció iránt nem volt érzékük, jelentést tettek ugyan, de hát a nagy zajban ez a jelentés félig-meddig elveszett.

A távirati irodák csak úgy melleleg, töltelekül számoltak be arról, hogy a pestis immáron Európában garázdálkodik. A lapok pedig, ha véletlenül akadt valami eldugott hely, pár sorban adtak hírt arról, hogy Portugáliában baj van. A szerkesztőségekben végtelenül lenézték ezt a portugáli szenzációt, amely oly szerénytelen, hogy a Dreyfus-pör idején méréselt helyet kért. Itt-ott vicceltek is tölte, mondván, hogy nagyzási hóbortban szenved s Dreyfusszal akar versenyezni. Nem is törődtek azután vele, amint nagy, országra szóló esemény idején nem törődnek egy szegény öngyilkossal, aki hosszú levelet hagy hátra. Az emberek, a lapok érdeklődését és figyelmét egyedül a Dreyfus-pör foglalja le s a pestis azt csinálhatta, ami neki tetszik. Azok az intézkedések, amiket az államok, a városok s az emberek más körülmények között megcseltek volna, az első időben majdnem egészen elmaradtak, pedig az a pestis, amely immáron Portugália fővárosában is mutogatja a foga fehérét, egy kicsikét mégis csak szenzációsabb és fontosabb, mint Dreyfusnak a baja.

Az a járvány ott az európai tengerparton nem egy embernek s nem egy országnak a dolga s abból a járványból ezerszer nagyobb veszedelem származhatik, mint a rennesi pörből, amely ez idő szerint mindeneken keresztülgázol. Portugáliával gyors hajók és gyorsvonatok kötik össze Európa minden részét s

hogy figyelemmel fogja kísélni és az első eseténél leszámol vele.

Nem soká kellett várnia. A szenvedély legyőzte az elhatározást s egy este ismét ott találta magát Csató a megszokott diszes kómpániában. Vagy két órája járta a huszonegyes; Csató már minden pénzét elvesztette s még sem hagyta abba a játékot.

— Uraim! kiáltott, megteszem a bankban levő összeget az óram ellenében.

A kártya ki lett osztva, a jelenlevők tesztült figyelemmel várták, mi fog történni.

— Elvesztettem, szólt rekedt tompa hangon, óráját azon mód, láncostól mindenestől az asztalra csapva.

Ekkor Rónay, ki egy zugban csendesen meghuzódva leste a következőket, oda ugrott, felkapta az órát és lekapcsolta a láncról a gyűrűt.

— Uram, mondta lesújtó pillantással mérve végig a megszegegyenült embert, ez nem az öné. Az illető hölgygyel való ismeretség és a más tulajdonának ösztönszerű megvédelmezése teljogosít, hogy magamhoz vegyem. Vajjon minő hazugsággal mentette volna ki magát tulajdonosnőjénél?

Rónay várta a provokáló szavak hatását, de nem kapott választ. Egy hang sem jött ki az elfehéredett ajkakon. Csakhamar a sza-

ha a kellő intézkedések ideje korán meg nem történek, a járvány épen úgy szétterjedhet onnan, amint Franciaországból szertesét mennek a hosszúra nyuló táviratok.

Igen idején való lesz hát, ha a rennesi eseményeken kívül a pestissel is foglalkoznak az országok s a városok, hogy a járvány későbbül ne találja őket, mert a hanyagság s a nemtörődömség keserves bűnhődéssel járhat, különösen Magyarország fővárosában ahol minden járványos betegség tetszetős hajlékot talál. Dreyfus majd csak megvédi magát, de ki védi meg Európát és Magyarországot, ha az összes tényezők mind azzal vannak elfoglalva, hogy fölmenti-e a haditörvényszék Dreyfus kapitányt vagy elítéli? Ha cselekvés, ha védekezés, ha figyelmeztetés helyett Rennes felé nézünk s egyedül azt lessük, hogy mit hoz onnan a táviró.

Napirend 1899. augusztus 25-én.

Naptár: péntek, aug. 25. — Róm. kath.: Lajos. — Prot.: Lajos. — Görög-kel.: (aug. 13.) Maxim. — Zsidó: Elul 19. — Napkél 5 óra 10 perckor; nyugszik 6 óra 52 perckor. — Hold kél 8 óra 58 perckor este; nyugszik 11 óra 5 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, keleten csapadék várható.

— (Harminc éves találkozó.)

Megirtuk lapunk tegnap esti számában, hogy Szuly János és Csigó János pécsi ügyvédek meghívására a pécsi r. kath. főgimnáziumnak harminc évvel ezelőtt érettségizett növendékei ma délelőtt tartják találkozójukat Pécsen. Az iskolatársak az 1868/69. tanévben negyvenegyen voltak, kik közül tizenhét meghalt. Az életben levő huszonnégy iskolatárs közül a mai találkozóra tizenketten jöttek el, míg tizenketten táviratilag üdvözölték az ünneplőket. A mai találkozón megjelentek: *Benyovszky* Mór körjegyző Bar.-Szt.-Lőrinc, *Csigó* János ügyvéd Pécs, *Fölker* Gusztáv főgimn. igazgató Baja, *Molnár* Márton plébános Pellérd, *Németh* István polgármester Kaposvár, *Rihmer* Kázmér járásbíró Kalocsa, dr. *Schrodt* Antal orvos Budapest, *Streicher* József plébános Paks, *Szuly* János ügyvéd Pécs, *Tekus* Vilmos p. ü. titkár Szegzárd, *Tóth* József p. ü. tanácsos Pécs. Megjelent még az iskolatársak közül *Visy* Lajos mohácsi kir. közjegyző, ki

badba igyekezett tehát a korcsma szoba fulasztó, tisztátalan levegőjéből. Oly izgatott volt, hogy le sem feküdt; azon mód felöltözködve várta be a reggelt, amikor a következő sorok kíséretében küldte el Terikének a gyűrűt:

»Tisztelt Terike nagysád! Itt küldöm a gyűrűjét. Abban a pillanatban kerítettem meg, midőn az órával s lánccal együtt el lett kártyázva. Kézcsókoló tisztelője: Rónay Ferenc.

III.

Jó idő telt el, mióta Terike oly különös módon kapta vissza gyűrűjét. Csátót nem látta azóta. Ki tudja merre járt, mit csinált; többé nem mert, vagy nem akart a szeme elé kerülni.

Rónay még mindig csak jó ismerősként szerepelt. Terike nagyon visszahuzódó, vagy helyesebben mondva visszautasító modort vett fel a férfiakkal szemben, Nem tudott hinni egynek sem, Rónay pedig büszkébb volt, hogy sem erőltesse a dolgot. Nem akart oly színben feltűnni, mintha azért tette volna akkor, a mit tett, hogy a másik helyére feltolja magát.

Különben Terike gyászba is jutott. Tabakné urasszony megtért ősei közé. Azért ritkán lehetett látni nyilvános helyen, hanem most megigértették az édes apjával, hogy az

azonban családi gyásza miatt nem vehetett részt az ünnepélyen, továbbá *Incédy* Dénes igazgató és *Bermüller* Ferenc nyug. budai tanár. Az egykori iskolatársak délelőtt 11 órakor találkoztak a »Nádor« szálloda éttermében, a honnan a belvárosi templomba mentek. A hálaadó istentiszteletet Fölker Gusztáv celebrálta, míg a kis oltárnál az elhunytak lelkiüdvéért Molnár Márton plébános mondott misét. A templomi zenét Buday Dezső valóban remek orgonakisérete mellett Szuly Adár szolgáltatta, ki ismert érces baritonjával Schubert »Ave Maria«-ját énekelte. A mise után az iskolatársak Incédy Dénes főgimnáziumi igazgatónál, *Behrmüller* Ferecnél, valamint Szuly János és Csigó János ügyvédek családjainál tisztelegtek, azután társasbédre gyűltek össze a »Nádor« szálloda éttermében. Az ünneplő iskolatársakat táviratilag: *Szalay* Alfréd zirci perjel, volt főgimn. igazgató, *Verböcny* István polányi plébános és *Vutkovics* Sándor dr. pozsonyi jogakadémiai tanár üdvözölték. A tanárok közül *Petrovics* Ferenc és *Tipold* Özséb hunytak el. Délután az ünneplők Szuly János ügyvéd vendégei voltak, kinek szölejében a késő esti órákig tartott az iskolatársak mulatsága, kik legtöbb idejüket ifju koruk édes emlékeinek szentelték. Délután az iskolatársak lelényképeztették magukat.

— (Pályázat.) A nagyatádi királyi adóhivatalnál egy 500 frt évi fizetéssel javadalmazott adóosztályi állásra pályázat hirdettetik. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a kaposvári királyi pénzügyigazgatósághoz.

— (Luca széke.) A siklói országutnak makadammal burkolt része olyan, mint a Luca széke. Csak nem akar elkészülni. A vasút-utca felőli részt most megint felszakgatták s a kocsiforgalom tegnap óta ismét szünetel. A járda aszfaltozása is lassan halad, szóval ez a legnagyobb forgalmi utunk még mindig ki van véve a közlekedésből s a vasúttól jövő kocsik a Majláth-utcán, vagy a gyár-utcán tett kerülővel jöhetnek be a központba.

— (Magyar újságkiadók országos szövetsége.) A hirlapkiadók országos

ifjuság által rendezett erdei mulatságra el fogja vinni.

Fényesen sikerült ez a multság. Nagy tisztáson voltak felállítva a süttekkel, kalácsokkal és különféle inycsiklandozó édességgel és gyümölcsessel dusan megrakott asztalok. A közeli fákat számtalan zászlóval, lampionnal ékesítették fel; a cigány pihenés nélkül húzta a szebbnél-szebb magyar dalokat és táncdarabokat.

Terike nagyon csinos volt. Világos zöld ruhájában olyan volt, mint egy kis csábitó erdei szirén. Most érkezett vissza, édes apjával, Rónayval s két másik hölgygyel. Sétát tettek be az erdőbe; mindeniknél volt egy csomó vadvirág. Terike kezét egészen befestette valamelyik, a gyűrűjét bepiszkolta, lehuzta, megakarta törölgetni; de vigyázatlanul tartotta-e, vagy máshova figyelt, kiesett a kezéből, elgurult messzire s nem lehetett megtalálni. Még gyertyával is próbálták keresni, mivel már kezdett sötétedni, de senki sem akadt rá.

Rónay a legbuzgóbb volt a keresésben; már itt-ott készülődtek a hazamenéshez, ő még mindig keresett.

— Hagyja abba, biztatta Terike; többet is vesztettem életemben; úgy sem hozott semmi szerencsét.

— És ha még is megtalálom? Ugy én

szövetségének negyvenhármas bizottsága jövő hó 10-én tartja legközelebbi ülését Sopronban. A soproni gyűlést *Rábel* László, a »Soproni Napló« főszerkesztője rendezi.

— (A horvát miniszter gyásza.)

Özv. szentkatolnai *Cseh* Antalné szül. somberek *Sauska* Mária, *Cseh* Ervin horvát miniszter édes anyja, az este 10 órakor meghalt. Az elhunyt matróna Pécsen általánosan ismert volt jótékonyágáról és nemeslelkűségéről s benne a pécsi jótékony nőegylet egyik legbuzgóbb választmányi tagját, a pécsi Polgári Daloskör és az első pécsi Veterán-egyesület zászlóanyját vesztette el. Halála hírére *Cseh* Ervin miniszter a horvátországi erdői birtokáról ma Pécsre érkezett és a halálesetről a következő gyászjelentést adta ki: »Szt.-katolnai *Cseh* Ervin cs. és kir. kamarás, v. b. t. tanácsos, horvát-, szlavyon- és dalmátországi m. kir. miniszter a saját és nővére: *Irén* özvegy báró *Rumerskirch* Hugóné nevében, mélyen szomorodott szívvvel jelenti, hogy forrón szeretett édesanyjuk özvegy szt.-katolnai *Cseh* Antalné született somberek *Sauska* Mária f. hó 23-án este 10 órakor, élte 89-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után végelgyengülésben jobblétre szenderült. A boldogult hült tetemei pénteken, f. hó 25-én fognak a gyászházban, *Kardos* Kalmán-utca 5-ik szám alatt, délután 5 órakor beszenteltetni és onnan a budaikülvárosi köztemetőben levő családi sírboltban örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat az elhunyt lelkiüdvéért f. 26-án délelőtt 10 órakor fog a székesegyházban a Mindenhatónak bemutatatni. Pécsen, 1899. évi augusztus hó 24-én. Áldva legyen emléke!«

— (Késelő magyar.) Véménden történt a napokban, hogy *Kresztics* Antal odavaló lakos a korcsmában összetalálkozott egyik régi haragosa *Kender* Jánossal, kire a miatt haragudott, mert *Kender* egy tőle megvett és kehesnek bizonyult ló árért bepörölte. Alig, hogy a két ember meglátta egymást, már kész is volt a veszekedés. *Kresztics* egy boros poharat röpitett *Kender* felé, ki viszont föluggrott székeről s felkapva az asztalról bicskáját, az-

fogom vele megpróbálni a szerencsém. Mondja csak *Terike* nagysád, mit kapnék érte jutalmul? Kérdezte az ifju a piruló leánykát.

— Jaj ne falgasson ilyesmivel, könyörgött. Jobb lesz, kísérjen a kocsinkhoz; látja, apa már utrakészen áll.

— Isten önnel, szólt vissza megegyszer, bucsut intve csepp kezeckéjével. Köszönöm a fáradságot.

IV.

Alig világosodott még másnap reggel, Rónay már ott haladt az erdő felé vezető uton. Sietett, mintha üzte, kergette volna valaki. A felkelő nap már ott találta a tegnapi lezajlott multság helyszínén. Annak a gyűrűnek meg kell lennie, még ha a föld nyelte is el; erre gurult ni, jól látta ő. Terike itt ült ezen a helyen s újra kezdte a keresést.

Azt mondják, ha valakiben erős az akarat, előbb-utóbb győzni fog. Rónayn bizonyosodott ez az állítás. Lehet, hogy egy szent Antalhoz küldött buzgó fohász szintén segített (hathatos pártfogó ilyen esetekben) elég az hozzá, megtalálta a gyűrűt. Ott csillogott, rejtőzködött egy bokor fünek az árnyékában.

Ez volt aztán az öröm. Haza érve átlötködött nagy gonddal, akár csak egy esküvőjére készülő menyasszony és elment Terikéhez.

zal hét sebet ejtett ellensége mellén. Kresztits sérülései nem súlyosak s így lakásán ápolják. Kender ellen pedig megtették a bíróságnál a feljelentést.

— (**Vigyázatlan háziúr.**) Högyészen nagy tűz volt a napokban. *Rill* János ottani lakosnak háza gyuladt ki a padlásán s a tűz áttérjedvén a gazdasági épületekre is, mindnyáját elpusztította. Mint a vizsgálat megállapította, a tüzet saját vigyázatlansága okozta, mert égő lámpával járt a padlásán s attól fogott tüzet egy csomó szalma, mely azután lángba borította a tetőt is.

— (**Hajsza a vetélytárs után.**) Regölyben egy leány miatt nagy veszedelemben forgott a napokban az ifju *Kalauz* Pál. Ugyanis a község korcsmájában összeveszett *Takács* János nevű legénytársával, ki szintén azt a leány szerette, a kit ő és a veszekedésből vérontás lett. *Takács*nak még három legény állt a pártjára s mikor előlük a megsebesített *Kalauz* Pál elmenekült, utána rohantak és hazáig üldözték. Ott se nyugodtak azonban meg, hanem betörték a kaput és bementek az udvarra, hol sorban bevették a ház ablakait, míg végre dühöket lecsillapítva, odább vonultak. Tettükért természetesen a bíróság fogja őket kérdőre vonni.

— (**Meglopott gazdák.**) Csibrák községben egy éjszaka folyamán négy gazdát loptak meg eddig még ismeretlen tettesek. Ugyanis sorban behatoltak *Finter* Sebestyén, *Göloncsér* János, *Spiel* János és *Mosel* János házához és onnan az udvarról, meg a félszerekből elvitték, mi a kezük ügyébe akadt. A károsok csak másnap vették észre a lopásokat s az esetet feljelentették a hatóságnál. Eddig azonban még nem tudtak a tolvajok nyomára jutni.

— (**A megye virilistái.**) A vármegyei legtöbb adót fizetők 1900. évre érvénynyel birandó névjegyzékének összeállítása, illetőleg kiigazítása- és megállapítására vonatkozólag az alispáni hivatal közhírré teszi, miként a kir. adóhivatalok által beküldött adókimutatások folyó évi szeptember hó 4-ik napjától 11-ig bezárólag a vármegyei jegyzőség hivatalos helyiségében fognak közszemlére ki-

— Terike nagysád, meghoztam a gyűrűjét, szívt diadalmasan; hanem most nem adom ám ingyen, azt megmondtam már tegnap.

— Hogyan? Maga ma már az erdőből jött? csudálkozott a leány. Mennyit fáradt miattam.

— Nem volt az fáradság nekem. Tudja, mit képzeltem magamnak, mikor megláttam a fűben a gyűrűt? Ugy képzeltem, mintha az a hely a derült kék égnek lett volna egy darabja, melyen az én szerencse csillagom fénylik az arany helyett.

— És mily áron hajlandó azt a csillagot nekem kiszolgáltatni? kérdezte csintalanul a leány. Tette magát, mintha mit sem sejtene, pedig dehogy nem, a szeme, meg az édes boldog mosolya elárulta.

— Sem többet, sem kevesebbet, felelte nyíltan az ifju, minthogy szabad legyen egy másik gyűrűt is vele adnom. Elfogadja?

— Elfogadom, suttogta Terike, kezét nyújtva a beleegyezés jeléül. Apa úgy is mindig azt mondta, hogy magát szívesen elfogadná vőjéül.

Még csak annyit jegyzek meg, hogy minél tovább volt *Vajda* Terike Rónay felesége, annál több oka volt áldani gyűrűjét, melynek csakugyan élete boldogságát köszönhette.

S . . . . a Erzsí.

tétetni és az azok ellen netalán szükséges felszólamlások megtehetése végett ugyancsak folyó évi szeptember hó 12-én, mint az igazoló választmány összetulése és a névjegyzék megállapítása napján is a vármegyei székház nagytermében kitéve tartatni. Felhivatnak ennélfogva mindazon vármegyei lakosok, kik ezen fent kitett határidő alatt betekinthező kimutatásokban netalán hibásan vagy egyáltalán fel nem vétettek, de a feivételre törvényes igényt tartanak, ugyszintén, azokat, kik a hivatolt törvény 26. §-ának kedvezményeit, t. i. összes egyenes államadójuk kétszeres számítását igénybe venni kívánják, miszerint a folyó évi szeptember hó 12-ik napján reggeli 9 órától 12-ig s délután 3 órától 5-ig Pécsen, a vármegyei székház nagytermében tartandó nyilvános ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval vagy írásban jelentkezni és jogosultságukat kellő okmányokkal igazolni el ne mulasszák, mert a ki nem jelentkezett, vagy jogosultságát igazolni nem tudja, az adó kétszeres számításának kedvezményétől eselik. Megjegyeztetik még, hogy a legtöbb adót fizetőknek az igazoló választmány által folyó évi szeptember hó 12-én ekként megállapítandó névjegyzéke — betekinthezés és az ellen az állandó bíráló választmányhoz az alább érintett határidő alatt — beadható felebbezéseknek benyújtása céljából folyó évi szeptember hó 15-től 29-ig bezárólag leend a vármegyei székház hirdető tábláján kifüggesztve s egyzersmind az egyes községeknek is közszemlére való kitével végett megküldve.

— (**A nagy hadgyakorlatok.**) Ma ment el a pécsi 19-ik honvédegyalozred és a pécsi 8-ik honvédehuszár ezred legénysége a nagy hadgyakorlatokra. Pécsről Sásdra, onnan pedig Dombóvárra mennek honvédeink s Tolnamegyében találkoznak az 52-ik és 44-ik gyalozreddekekkel s együtt vonulnak a Veszprém megyében Csorna és Veszprém között tartandó nagy hadgyakorlatra, mely a király jelenlétében fog lefolyni.

— (**Legényegyletek országos gyűlése.**) A katolikus legényegyletek országos kongresszusa tegnap végződött be Székesfehérvárott. A kongresszuson elfogadták *Streicher* József paksi plébánosnak azt az indítványát, hogy a földmives ifjak részére is alakítandók. Az országos tisztikarba másodjegyzőül *Virág* Ferenc, pécsi segédlelkézt választották meg.

— (**Kamarák kongresszusa.**) A keresk. és iparkamarák országos kongresszusa tegnap kezdődött Nagyváradon. A kongresszuson résztvesz *Záray* Károly dr., a pécsi kamara titkára is, ki felolvasást tartott a hazai gyáralapításokról. A kongresszus elfogadta *Záray*nak azt az indítványát is, hogy mindaddig, míg a zálogházi intézmény államosittatik, mozgalom indítassék, hogy a zálogházakban viszsamaradt tárgyakkal kereskedést ne üzzenek és ezáltal a kereskedelmi érdek megóvassék.

— (**Névmagyarosítás.**) *Schlesinger* Anna pécsi illetőségű ugyanitteni lakos vezetéknevének »Szász«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— (**Szereti Pécsen.**) Ma délelőtt a rendőrség a vasuti állomás első osztályu várótermében egy öreg asszonyt tartóztatott le, a ki ott az utasoktól kéregetett. Bevitték a rendőrségre, hol kitünt, hogy villányi illetőségű a letartóztatott anyóka és bár már sokszor haza toloncolták, mégis be-belátogat Pécsre, hol kéreget és a nyert alamizsnát elpálinkázza. Most majd ismét haza fogják toloncolni Villányba.

— (**Fegyvertulajdonosok figyelmébe.**) Az 1899—1900. évre szóló fegyveradókiivetési lajstromok már elkészültek és közszemlére vannak kitéve a városi adópenztárban folyó hó 31-ig. A kik felszólalással akarnak élni a kirovás ellen, azt szeptember 1-től szeptember 15-ig megtehetik. Azok, kik először rovatnak most meg fegyveradóval, az adónak adókönyvébe történt bejegyeztetése után 15 nap alatt szólalhatnak fel a kirovás ellen.

— (**Tüzes rugás.**) Németszék községben nagy tűz volt a minap. *Glöckner* Mór ottani lakos istállója gyuladt ki és égett le mintegy 300 forint értékben. Hogy a tűz miből keletkezett, azt határozottan nem tudta a hivatalos vizsgálat megállapítani. Csak annyit konstataáltak, hogy az istállóban levő ló — farka megperzselődött s ebből azt következett, hogy a ló a lábánál levő szalmát folyton rugdalván patáival, az acélpatkó szikrát vetett s ettől tüzet fogván a szalma, így támadt a tűz. A mit ha nem is lehet bizonyítani, annyi haszna mégis van, hogy ezentul nemcsak tüzes csókról, de tüzes lórugásról is lehet beszélni!

— (**Tolvaj cigányasszony.**) *Petrovics* Katalin, püspökszenterzsébeti illetőségű cigányasszony, elment Bonyhádra és ott kísérelte meg a szerencsét a lopásban, melyben már kellő gyakorlottsága volt. *Salamon* Sándor kereskedő boltjába tért be és ott egy vég vásznat akart ellopni. De a szerencse most az egyszer nem kedvezett neki, mert észrevették és letartóztaták. Most a pécsváradi járásbíróság börtönében ül.

— (**Elfogott csavargó.**) *Dworszky* Béla pécsváradi gyógyszerész udvarába a napokban belopózott egy csavargó, hogy ott ellopjon valamit. Nem akadt azonban semmi más a kezeügyébe, csak egy szódás üveg, melyet el is emelt. De még ehhez sem volt szerencséje, mert hamarosan észrevették és elfogták. A tolvaj csavargót *Pál* Istvánnak hívják s ráckozári illetőségű. De mivel se lakása, se foglalkozása nincs, egyelőre a börtönben adtak neki — teljes ellátást.

— (**Tüzek.**) Bakonyán *Tóth* Ferenc és *Tóth* Vendel, ottani lakosoknak kigyuladt a pajtájuk és 144 frt értékben leégett. — A mohácsi szigeten *Jankovich* Béla birtokán nagy kazaltűz volt a minap. Mintegy 2.400 forint értékű kazal lett a tűz martalékává. — Sárokon *Ivanics* György háza égett le a minap. A tüzet egyik szomszéd gyerekei okozták, kik a ház mögötti szalmarakás mellett égő gyufával játszottak.

— (**Mikor a bakter alszik.**) *Furcsa* egy históriát beszélnek, mely állítólag Árpádon történt. Azt mondja ugyanis a fáma, hogy a napokban az éjjeli őr, kinek egyéb kötelessége közé tartozik, hogy éjnek idején őrködjék az alvó lakosság biztonsága fölött, elaludt, mit néhány jókedvű falubeli legény arra használt fel, hogy kilopták a bakter kezéből a puskát s helyette egy hatalmas cirokseprőt nyomtak a markába. Képzeltető a szegény éjjeli őr meglepetése, midőn reggel felé felébredve látta, hogy megfosztották hivatalos tekintélyétől s maga sietett a dologról töreldelmes beismeréssel jelentést tenni a községi előjáróságnál. Miután azonban ez a história

egy a vármegyéhez érkezett névtelen feljelentés révén lett köztudomásúvá, nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy a névtelenség homályában a rosszakarat rejtőzik. Mindamellett megindították ez ügyben a hivatalos eljárást.

— **(A vízvezetési szabályrendelet módosítása.)** Ma délután 3 órakor a város vízvezetési nagybizottsága ülést tartott a városháza közgyűlési nagytermében *Majorossy Imre* polgármester elnöke alatt. Az ülésen résztvettek: *Herbert János*, gazdasági tanácsos, *Tichy Ferenc dr.* első aljegyző, *Horváth Antal*, *Bubreggh Nándor*, *Rauch János* főmérnök, *Egry József*, jánosi *Engel József*, *Cirer Elek dr.*, *Suha Rezső*, *Grauman János*, *Kindl Ferenc*, *Hartil Ferenc*, *Tróber Aladár dr.* és *Vaszary Gyula*. Az ülés tárgya volt a vízvezetési szabályrendelet módosítása a következő négy tekintetben: 1. A magánvízvezetékek jobb anyagból készítenők; 2. Vízmeretek állítandók fel; 3. külön vízvezetés alkalmazandó az eddig számításba nem jövő házrészek, closettek stb. után is és 4.) a köbméterenkinti vízdíj fizetésnél a 10 kros vízdijszabályzatot is módosították, a fürdőszoba utáni tiz forint bért tizenöt forintra felemelték, valamint az építkezéseknél használandó víz díját is egy köbméter falazat után tizenöt forintban állapították meg. Az öblítésre berendezett closettek után ülőhelyenkint 1 frt bért, az adagoló rendszerűek után 2 frt 50 krajcár díjat vettek be új tétel gyanánt a szabályzatba. *A vízmérők mellett köbméterenkint tizennégy fillér fizetendő.* Ezzel a módosítási tervezet letárgyalatván, azt majd a Tanács be fogja a közgyűlés elé terjeszteni. Az ülés egynegyed hatkor véget ért.

falakhoz ónlemez vagy olajjal bevont cement burkolat állítandó. A 21. §-t, mint szükségtelent kihagyták. A 22-ik szakasz a csapok anyagát *vörös ércöntvényben* állapította meg. A 23—26 §-ok változatlanul maradtak. A 27. §-ban a kétféle akna építése töröltett s csak egyféle aknát vettek be. A 28—34. §-ok változtatást nem szenvedtek. Az ötödik fejezet egészen elhagyatott, mivel ez a régi vezetékekről szól, a melyekre vonatkozó átmeneti intézkedések ma már nem szükségesek. A 40-ik szakaszban kimondták, hogy *gyári vezetékeknél vízmérő állíttassék fel és itt a háztartásra fogyasztott víz után is a vízmérő szerint, vagyis köbméterenkint fizetendő a vízdíj és egyezség összegének hely nem adatik.* a 41—47 § ok változatlanul maradtak s a 48-ik §-ba bevették a közutak felállítását vízszükség esetére. A 49—55 § okat sem változtatták, melyek a felügyeletről szólnak, csak az 56-ik szakaszba vették be, hogy a magánvezetékeknél, ha a szükséges javítások nem eszközöltenek, akkor az utcai vezeték elzáratik. A többi 57—99-ik §-okban csak néhány eszközöltek stiláris módosításokat. A vízdijszabályzatot is módosították, a *fürdőszoba utáni* tiz forint bért *tizenöt forintra* felemelték, valamint az építkezéseknél használandó víz díját is egy köbméter falazat után tizenöt forintban állapították meg. Az öblítésre berendezett closettek után ülőhelyenkint 1 frt bért, az adagoló rendszerűek után 2 frt 50 krajcár díjat vettek be új tétel gyanánt a szabályzatba. *A vízmérők mellett köbméterenkint tizennégy fillér fizetendő.* Ezzel a módosítási tervezet letárgyalatván, azt majd a Tanács be fogja a közgyűlés elé terjeszteni. Az ülés egynegyed hatkor véget ért.

— **(Pénz helyett — tantus.)** Az újbányai községi előjárósághoz tegnap reggel

ifj. Garai József ottani lakos azzal a panaszal állított be, hogy a zsebében volt ezüst pénz között, egy forintos nagyságu vastag pléh darabot talált. A panaszos azt mondja, hogy nem tudja kitől kapta azt az értéktelen pléh darabot, arar azonban emlékszik, hogy kocsi-jával tegnapelőtt a szomszéd községben járván az ottani korcsmában egy ötös bankót váltott, s nem lehetetlen, hogy ott kapta forint helyett a pléh darabot. Hogy mi igaz a dologból, s hogy tévedésből vagy szándékosan történt az »anyagcsere«, azt a megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Visy István halála.)** Tegnap lapunkban megírtuk, hogy orvosi karunk nesz-tora, *Visy István dr.* életének 91-ik évében véletlen baleset folytán elhunyt. A véletlen balesetet az képezte, hogy a tekintélyes koru aggastyán leesett egy székről és koponyacsont-repedést szenvedett, mely agg kora folytán gyorsan végzett vele. Ugyanis tegnap délelőtt a még mindig mozgékony és gondos agg egy szöveget akart beverni lakásán a falba s egy székre állt fel e célból. Azonban véletlenül megbillent a szék alatta s ő lezuhant a földre, fejét a padlóhoz vágván oly erősen, hogy koponyacsontja megrepedt s a nyomban előhívott orvosok nem tudtak rajta segíteni. *Visy István dr.* Pécsváradon született s ott kezdett orvosi praksist; onnan Mohácsra ment és járási orvos lett; majd pécsi törvényszéki orvossá nevezetvé ki, bejött Pécsre és itt élt általános kedveltség között, míg ezelőtt hat évvel nyugalomba vonult. Halálát leányai,

— Ki akar közületek Knuth Mende he yett velem jönni?!

— Vidj engem magaddal *Harding Henrik!* — szólt most egy ifju üde arcú fiatal gyerek. A körülbelül tizenöt éves fiúnak lázban égett arca s mély tekintetű kék szemével könnyörgőleg nézett a kapitányra, ki mosolyogva veregette meg a gyerek vállát:

— Te még nagyon fiatal vagy, *Jens Persen!*

— De erős vagyok kapitány — mondta a fiu lelkesedéssel. Nem fogok sem neked, sem a stavói férfiaknak szegényére válni, azt fogadom. Vidj magaddal ki a tengerre, mert ha megteszed nekem azt a szegényt, hogy itthon hagysz, a skaking-i szirtről ugrom a tengerbe.

A kapitány büszkén mosolygott.

— Nagy gyerek vagy *Jens*, de norvégiai vér. Nem bánom, jöjj velünk, de előbb kérdezd meg szüleidet.

— Viheted *Henrik* — szólt most egy erőteljes hajós ember a kapitányhoz lépve. Nem tehetném jobb helyre *Jenst*, mint a te hajódra. Várjál csak még egy félórát, még én, meg az anyja rendbe szedjük a fiu podgyászát.

— Hagyjátok csak — tiltakozott a kapitány. A fiuról majd én gondoskodom, jóra való hajós embert faragok belőle s tán már mint kormányost hozom nektek vissza.

Jens Persen örömsikolylyal válaszolt a kapitány szavaira, e pillanatban azonban fájdalmas nyögés hallatszott a tömegeből. *Greta* nyögött s sápadt arccal, remegő kézzel mutatott a fiura:

— Ó, mégis ő *Jens Persen!* — sikoltotta, aztán mintha villám sújtotta volna le, összerogyott.

örökké a Skaking-i szirten lakott — beállított csolnakjával, hogy szemtanuja lehessen *Stavó* ünnepének.

Ez a *Kjær Kjarsen* sajátos ember volt. Bár már évek óta *Stavón* lakott, emberekkel sohasem érintkezett. Egész multját homály borította, mit még misztikusabbá tett az a körülmény, hogy egyetlen hozzátartozója sem volt. A stavóiek már több ízben igyekeztek őket társaságukba vonni, de jó szándékuk rendszerint megfeneklett az öreg ember megközelíthetlenségén. S innen eredt az, hogy a szigetlakók szokatlan tisztelettel, mondhatni félelemmel viseltetnek az öreg ember iránt.

Elérkezett a válás pillanata.

Henrik még egyszer megszorította *Signe* kezét:

— Isten veled *Signe* — viszontlátásra!

— Viszontlátásra! *Henrik!* — mondta *Signe* s mélyen, őszintén tekintett jegyese szeméibe.

Most *Henrik* fivéréhez fordult. Egy pillanatig szeretetteljesen nézett a két testvér egymás szemébe, aztán köny gördült végig a fiatal kapitány arcán, amint magához ölelte öcsöcse szöke fejét. Erős, férfias kézszorítást váltottak még, aztán leküzdve érzékenységét, *Henrik* felgyenesedett s fürkészőleg jártatta körül szeméit a tömegen, aztán felhangzott a vezényszó:

— Hajóra emberek!

A vezényszó után még hirtelen bucsucsókot vagy kézszorítást váltott a hajó legénysége hozzátartozóival s aztán kapitányuk köré sorakoztak, ki mielőtt a horgonyok felvonására meg adta volna a parancsot ismételtlen szétnézett, mintha keresne valakit, aztán megszólalt:

— A kormányos hiányzik! Hol van *Knuth Mende*?

Visy Angelika, lovag Steinberg János cs. és kir. ezredes felesége, Visy Fanny férjzett dr. Krasznay Jenőné és fia, Visy Lajos dr. mohácsi közjegyző gyászolják. Temetése holnap (pénteken) 5 órakor lesz az Apáca-utca 12. számú házból.

— **(A tanítói lelki gyakorlatok vége.)** A lelki gyakorlatokra Pécsre jött ötvennyolc vidéki tanító napokint korán reggel a székesegyházba vonul páter Flódung jezsuita lelkész vezetése alatt, hol az ájtatosságokon maga Hettyey Sámuel megyéspüspök is részt vesz naponkint. A hétfőn kezdődött lelki gyakorlatok holnap érnek véget, a mikor is délután öt órakor lesz a befejező ájtatosság.

— **(Elfogott katonaszökevény.)** Csak nemrég közöltük lapunkban ama ifjak névsorát, kik a katonáskodástól való félelmükben elmentek szebb hazát keresni, elbujdostak, nem jelentek meg sem a sorozásra, sem az ezt követni szokott utóállításokon. Egyet közülük, mint azt egy a hatósághoz érkezett hivatalos értesítés igazolja, tegnapelőtt Bajmokon elcsiptek. Havas Sándor a katonaságtól irtózó legény neve, akit most kényszer utlevéllel fognak haza toloncolni, s a legközelebbi utóállításon oda állítják a mérték alá. Tán kár is volt a legénynek, magán szárítani az »anyamasszony katonája« nevét, mert hiszen az nem lehetetlen, hogy kimondják rá az »untauglich«-ot!

— **(Pálinka helyett — kékitő.)** Schreiber Fülöpné szökevény lakosnő a napokban éjnek idején gyomor fájdalmakat érzett,

melyek enyhítésére a háznál volt pálinkából akart inni. A sötétben azonban összetévesztette az ablak párkányon állott üvegeket, s jót huzott a — kékitős üvegből. Gyomor fájdalmi erre a kelletlen itókára csak hevesebbé lettek, s segélyért kezdett kiáltani, mire a házbeli tejet itattak vele, úgy hogy reggelre már mi baja sem volt. Ugy látszik azonban, mily végzetessé válhatott volna saját vigyázatlansága, ha tekintetbe vesszük, hogy mint az később kiderült, Schreiber né egy és ugyanazon ablak párkányán tartotta a pálinkát, kékitőt és választó vizet, melyet férgek pusztítására tartott odahaza.

— **(A szemek kifáradása.)** A szemek kifáradása ellen egy francia hirdető állítólag kitűnő eszközt talált föl. Egyszer egész éjjel dolgozott s reggel felé annyira kifáradt a szeme, hogy már összefolytak előtte a betűk. Ekkor véletlenül egy terítőn akadt meg a szeme, a melyet a felesége igen élénk színű selyemszalagokból varrt össze. Alig nézett a terítőre egy percig, egészen felüdült s azután kitűnően látott. Azóta az íróasztalán egy színes papirdarabokkal beragasztott tintatartó van, a melyre a mint ránéz, a szeme azonnal felüdül.

— **(Öngyilkos bányamunkás.)** A napokban mi is megírtuk, hogy Dallos József szabolcsbányatelepi bányamunkás lakásának ajtajára felakasztotta magát. Ama híresztelések, hogy az öngyilkos bányamunkás — ki viszálykodásban élt hozzátartozóival — gyilkosság áldozata lett volna, minden alapot nél-

külöznek, mert a tegnap Kereke Miklós vizsgálóbíró jelenlétében Trixler Rudolf dr. járásorvos által megejtett boncolás kétségtelenül kiderítette, hogy a hullán a külerőszaknak legcsekélyebb nyoma sincs s hogy Dallos József tényleg öngyilkosság áldozata, mire valószínűleg részeg állapotában beállott pillanatnyi önkivülete vitte rá.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1899. augusztus 24. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 62.3 (emelkedő.)

Hőmérsék = 17.8 °C

> maximuma: 22.1 °C

> minimuma: 13.4 °C

Párányomás: 8.2

Relatív nedvesség: 55.

Felhőzet: 80. Str.

Szélirány s erő: N. E. 2.

Csapadék 24 órai: 0

Derült, száraz, szeles.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság Fischer G. és társa mohácsi cég ellen 1896. évi november hó 23-án nyitott csődöt, vagyonhiány miatt megszüntnek nyilvánította.

Az emberek megütközve tekintettek körül, de Stavő összes lakossága nem volt olyan nagy számu, hogy egy hiányzó embert — ha ott volt — ne lehetett volna tömegében feltalálni.

— Egész nap nem láttuk — mondta egyik hajós.

— Mi sem láttuk — szóltak közbe most többen.

— Bizonyára otthon lesz. Ugorjon fel hozzá valamelyiktek és figyelmeztessétek, hogy itt az indulás ideje.

Mielőtt még valamelyik elindult volna, gyermekével a karján kilépett Greta az asszonyok tömegéből. Arca sápadt volt ugyan, de dacos, határozott kifejezésű:

— Ne fáraszd embereidet Harding Henrik. Knuth nincs odahaza.

Az összegyűlt emberek megdöbbenve bámultak az asszonyra.

— Keressétek ott fönt a hegyek között, ahová valami ostoba álom kergette el — folytatta Greta élesen. Knuth Mende gyáva, szőszegő! Ezt én mondom. a felesége.

Nyomasztó csend támadt az asszony szenvedélyesen kiejtett szavai után, a férfiak szégyenkezve sötötték le szemüket, mintha az eltűnt hajós gyávasága valamenynyinek a gyalázata lett volna. Csupán Greta állt egyedül, felemelt fővel a tömegben.

— Ez új szokás! — morogta ekkor valaki — Szabad egy asszonynak így beszélni férjéről?

Mindenki arra felé nézett, hol a beszélő Kjær Kjær-sen evezőjére támaszkodva állott.

Greta büszkén felegyenesedett:

— Szabad bizony Kjær! — kiáltotta remegő hangon. Kinek volna több joga elítélni a gyávát, mint gyer-

meke anyjának, kinek nevére szégyent hozott? Én norvégiai nő vagyok!

— Igaza van! — kiáltották többen.

— De ez nem norvégiai szokás! — hangzott az ellenválasz.

— Micsoda szégyen.

— Ki hitte volna ezt Knuth Mendéről?

— Miért szökött meg? Egy álom miatt?

— Keressük meg a szőszegőt, velünk kell jönnie!

Lármás hangzavar támadt. Mindenki kiabált, mindenkinek volt valami megjegyzése a furcsa esetre.

— Csend legyen, emberek! — harsogta túl Henrik parancsszava a lármát.

Tekintélyénél fogva sikerült neki rögtön csendet teremteni s a láрма ép oly gyorsan szűnt meg, amint támadt. Várakozásteljesen tekintettek az ifju kapitányra, kinek arca komor, szigorú volt.

— Férjed megszökött, azt mondd? — szólt most Henrik Gretához.

— Ugy mondtam Harding Henrik!

— Szégyen mindnyájunkra! — elégedetlenkedett egy öreg hajós.

— Azt végezzétek el Knuth Mendével — válaszolt a kapitány. Te Greta megtetted kötelességedet. Derék norvégiai asszony vagy s ha Knuthnak megbocsájtok, azt csak miattad teszem. Én nem kerestetem, szabadabb érzetem, mint azt tegnap tőlem kérte, »Stavő reményén« csak olyan embereknek szabad utazni, kikben benne van a bátor hajós vér! Majd a körülálló férfiakhoz fordult:

§ Gondnokság alá helyezés. A kaposvári kir. törvényszék közhirre teszi, hogy Szalai Ferenc alsóki lakost, tékozlás miatt gondnokság alá helyezte.

T a n ü g y.

(A kultuszminiszter a vakokért. A kultuszminiszter a vakok oktatása érdekében a következő rendeletet intézte valamennyi tanfelügyelőséghez: »A vakokat gyámolító országos egyesület azon nemes és pártolásra méltó célt tűzte ki magának, hogy a serdületlen vakok oktatására alapot létesítve, vidékenként oly internátusokkal kapcsolatosan iskolákat állíttasson fel, a melyben a serdülő vakok elemi oktatást fognak nyerhetni. Az alap előteremtésének egyik módját adományok gyűjtése kell hogy képezze. E jótékony akciót előmozdítani, abba a tanuló ifjúságot belevonni óhajtván, utasítom a tanfelügyelőséget, hogy a vezetősége alatt álló állami és államilag segélyezett községi fiu- és leányiskolákban minden tanévnek egy, a tanfelügyelőség által meghatározandó napján a mondott célra az ifjúság között gyűjtést rendezzen. Wlassics Gyula s. k.« Hasonló tartalmu rendeleteket intézett a kultuszminiszter valamennyi felekezeti polgári fiu- és leányiskola egyházi főhatóságához, az állami felsőbb leányiskolák miniszteri biztosához és valamennyi felső kereskedelmi iskola igazgatóságához. A kultuszminiszter ezzel azt akarja elérni, hogy az országnak mint egy huszezer főnyi szerencsétlen polgára, a kik közül ma csak háromezer van elhelyezve, minél előbb gondoskodás alá kerüljön.

(Beiratások a pécsi állami főreáliskolában. A tanulók szabályszerű fölvétele szept. 1., 2. és 4. napjain d. e. 8. órától 12-ig az igazgatósági irodában történik. Az első osztályba csak életök 9-ik évét betöltött és a népiskola négy alsó osztályát jó sikerrel végzett tanulók vétetnek fel, a többi osztályokba a tanulók iskolai bizonyítványuk alapján iratnak be. Az intézetbe először belépő tanulók iskolai bizonyítványukon kívül születési és himlőoltási bizonyítványukat is tartoznak bemutatni. A beiratásnak személyesen kell történni; levélben való jelentkezésnek helye nincsen. A beiratásnál minden tanuló fölvételi-díj címén 3 frtot, az ifjúsági könyvtár gyarapítására és az évi Értesítő nyomtatási költségeinek fedezésére 2 frtot, énektanítási-díj fejében 60 krt, összesen tehát 5 frt 60 krt tartozik fizetni. A rom. kath. tanulók azonkívül még egyházi énektanítási-díj címén 1 frtot fizetnek. A tandíj, mely 24 frt, két egyenlő részletben mindenkor az iskolai felvétel kezdetén, t. i. szeptember és február hónapban előre fizetendő. Kévésbé tehetős tanulók azt négy részletben is lefizethetik.

(A református tanítók most tartották Komáromban országos gyűlésüket Antal Gábor püspök elnöklete alatt. Az országos egyesület választmányába Csinos József, kancsai tanító is beválasztott.

T Á V I R A T O K.

— Dreyfus a haditörvényszék előtt. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rennesben ma az utca és tárgyaló terem igen esendes volt, bár a mai

naptól fontos eredményt vártak, mert Labori vallatni akarta Merciert, ki valamennyi rendjével ékesítve jelent meg a bíróság előtt.

Labori kérésére a tárgyalás folyamán kihallgattak egy Linadet nevű egyént, ki Dubreuil tegnapi vallomását Bodsonhoz való viszonyáról megcáfolja.

Linadet azt vallja, hogy Bodsonhoz vegyes társaság járt — tanu is — azonban ott semmi inkorrektiséget nem vett észre. 1894-ben alkalma volt tanunak Bodsonnal beszélni Dreyfus elítéléséről. Bodson ekkor azt mondotta, hogy nem szereti ugyan Dreyfust, de nem tételezi föl róla, hogy áruló lenne.

Ezután kihallgatták Mourel ezredet, ki 1894-ben a katonai bíróság elnöke volt.

Maurel mindenekelőtt kijelenti, hogy 1894-ben a pör egész folyamata alatt nem tettek sem írásbeli, sem szóbeli közlést a bíróságnak, mely csak a Dreyfus-szal is közölt iratsomót ismerte csupán.

Elnök: Milyen benyomást nyert ön a tárgyaláson?

Maurel ezredes: Nem akarok a szakértőkről beszélni, kik közül ketten nem vélekedtek kedvezőtlenül Dreyfusról s annak kétségtelen bűnösségéről. Henry és Paty du Clam vallomásai jó benyomást tettek reám.

Azután elmondja tanu, hogy az ítélethozatal előestéjén Mercier hadügyminiszter egy tiszt által zárt borítékban iratokat küldött. A tiszt a hadügyminiszter megbízásából közölte, hogy a küldött iratokat csak bizonyos föltételek mellett engedheti át a bíróságnak. Az iratokat tanu fölbonthatatlanul küldte vissza a hadügyminiszternek, mert akkor már az addigiakból is meg volt győződve Dreyfus bűnösségéről.

Labori néhány kérdése után Merciert szólítják, ki igazolja Mourel ezredes állítását s hozzáteszi, hogy a tiszt, ki az iratokat a bíróság elé vitte, Paty du Clam volt.

Labori ezután fakgatja Merciert, hogy mondja meg mi volt az iratokban, de Mercier megtagadja a választ.

Labori mind hevesebben vallatja, mire az elnök figyelmezteti, hogy visszaél a kérdés jogával, de Labori megjegyzi, hogy neki ehhez joga van s folytatja a fakgatást a borderóról.

Mercier vallja, hogy 1894. óta számos új adat merült föl Dreyfus ellen. Laborinak ama kérdésére, mint vélekedik Eszterházy szerepléséről, azt feleli Mercier, hogy kereken visszautasítja azt a követelést, hogy gondolatait is közölje Laborival. Ő nem vádolt, hanem tanu.

Labori: Nem is tekintem vádoltottnak, csak tanunak. A legcsekélyebb gyűlölet sincs kérdésemben. Még csak azt kérdelem, mit tud a 35 millió frankról, amelyet állítólag a revízió érdekében Angliából és Németországból hoztak?

Mercier: Újra kijelentem, hogy a revíziós kampány vezetői óriási összegeket költenek.

Labori: Közölte-e a titkos iratokat 1894-ben Dornecheville akkori kormánybiztossal?

Mercier: Nem.

Labori: Miért nem?

Mercier: Mert minél kevesebb emberrel akartam tartalmukat megismertetni.

Labori: Ismerte-e azokat az iratokat, a melyekből Henry hamisítványait csinálta?

Mercier: Nem ismertem.

— Loubet meggyilkoltatása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi lapok szerkesztőségeibe az a hír érkezett, hogy Loubet-et Rambouilleben meggyilkolták. A hírek minden alapot nélkülöznek. Azóta már illetékes forrásból meg is cáfolták azokat.

— Az osztálysorsjáték nyeménnyei. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 100,000 koronát nyert a 64589. sz., 30,000 koronát a 2347. sz. és 15,000 koronát a 121. sz. sorsjegy.

Szerkesztői üzenetek.

T. A. Köszönjük a gyors figyelmet, de a mikor levele nyomán konstatáljuk, hogy a városháza inspekciós tábláján a helyettes tiszti orvosnak keresztneve nem »József« hanem »József«-nek van írva, ez legfeljebb azt mutatja, hogy a sérelmes hírek írója nem jól nézte meg az inspekciós táblát. A »Jozef« se helyes, az természetes, de ez cseppet sem a magyarság rovására irandó. Tudvalevőleg az ideiglenes helyettesítés csak egy, legfeljebb két hétre terjed; ez időre tehát egy darab vastag papírosra valamelyik műkedvelő rendőrrel lefestették a helyettes orvos nevét és azt dugták az inspekciós tábla megfelelő rubrikájába. Egy rendőrtől még az is szép, hogy úgy tud írni — nyomtatott betűkkel. Bár az is igaz, hogy ha már megrovási kalandot akartak belőle csinálni, jobban megnézheték volna s nem láttak volna olyat, a mi — nincs ott azon a panaszolt felirason!

N. J. Az illető a szives meghívást köszöni s alkalomadtán élni fog vele. A küldeményt majd kisimítjuk és abból az alkalomból, a mire készült, ha csak terünk lesz, közölni fogjuk.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi aug. hó 21-én s a köv. napokon elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben nagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívülieg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: Püsch Antal.

- III. 2231. Bedenik Anna — Tomasics József s n. t.jog. törl. — mv.
2233. Kis-Rada község urbéri okirat. hitelesít. — fo.
2257. Bienenstok Lipót és fia cég — Skribanek Géza végr. — hh.
2268. Néhai Dr. Dulánszky Nándor püsp. hagy. — hh.
2274. Lemle Etelka — Pitz Henrik végr. — hh.
2278. Keller Ignác s t. — özv. Hein Mihályné zárlat. — mv.
2285. Néhai Topál Pál hagy. — rend.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 1731. Lukacsovics Míó — Dr. Raics Lázár panasz. — hh.
2044. Theisz György — özv. Theisz Jánosné szolgalmi törl. — hh.
2148. Bondi A. I. — Bondi Károly 3000 frt. — mv.
1654. Szabó János — Csepregi Kati házass. felb. — rmv.

1669. Lohner Mária — Hölczl Ferdinánd » — hh.
 1692. Heinek Erzsébet — Böhm Tóbiás » — hh.
 1765. Székelyhídi Éva — Dávid Illés » — hh.
 1789. Szabó H. József — Petrás Terézia » — fo.
 III. 2120. Janusics János s t. — Janusics György s t.
 öröks. — hh.
 2255. Bors Györgyné — Dér János s t. végr. — mv.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 2245. Abaffy Gyula — Gáll András végr. — rend.
 2247. Tóke Ferencné — Tamás Ferenc s n. végr.
 — hh.
 2250. Pirnitzer József és fiai — özv. Tóth Ignácné
 végr. — hh.
 2256. Szabó János — Szabó József s t. végr. — rend.
 2261. Mozs Mihályné — özv. Varga Józsefné végr.
 — mv.
 2262. Dobrin Rikárd — Dauscha Ottó végr. — fo.
 2269. Dani István — Abaffy Gyula » — hh.
 2282. Cseh Erzsébet — Oszwald József » — rend.
 2284. Mágocs vidéki takptár — Papp Ferenc végr.
 — rend.

Büntető ügyek.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2616. Dr. Raics Lázár ügyvédi vétség. — vu.
 2623. Dani János k. t. sért. — hh.
 2624. Löwenstein Sándor becs. sért. — vu.
 2638. Bernhard Tamásné szánd. emb. ölés. — rmv.
 2648. Adorján Mihály » — hh.
 III. 2645. Bellér György suly. t. sért. — ms.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2206. Ifj. Török Ferencz gond. okoz. emb. ölés. —
 hh.
 2255. Udri Péter lopás. — hh.
 2274. Papes Péter s t. mag. okir. ham. — rmv.
 III. 2413. Magda István s t. tul. ell. kih. — rmv.
 2429. Toldi János s t. sikk. stb. — hh.
 2456. Mártz András lopás. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi augusztus hó 28. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1768. Gergete Andrásné s t. — Bosnyák Jakab s
 t. végr. érvényt.
 1792. Dr. Cholnoky Sándor — Szücs Mihály s t.
 1081 frt 21 és 312 frt 59 kr.

1790. Németh Gy. Pál — Bertók Julianna házass.
 felb.
 1806. Id. Majnai Sándor — Bárdos Sára házass. felb.
 2117. Sándor Dénes — Szeifert Mária »
 2150. Goldschmid Dávid (Dénes) — Strasser Ida
 házass. felb.
 2298. Zidarits Teréz — Horváth Béla házass. felb.
 III. 2265. Weierding Mihály s t. — Korneli Péter s t.
 kiel. végr.
 2296. Singer Lajos s t. — Hirschmann Julia kiel. végr.
 2310. Kis Tót József hagy. ügye.
 2025. Blau Regina — Schlesinger Izidor házass. felb.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1762. Csoka Gáspár s n. — Sebők Vince öröks.
 1767. Kis Peti József — Kis Peti János »
 1808. Herendi Juli s t. — Herendi József s t. öröks.
 1826. Hosszu István — Kovács Ferenc birt. per.
 1827. Hosszu István — Teleki József »
 1828. Hosszu István — Gasparics Mihály »

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1649. özv. Paizs Sándorné s t. tjog. bek.
 1662. Botykai János s n. — Boncz Ferencz s t.
 tjog. bek.
 1683. Asztalos István s t. tjog. bek.
 1753. Farkas Mihály — Magyar Flórián tjog. bek.
 1754. Farkas Mihály — Krainer Teréz perfelj.
 1779. Fay Henrik tjog. bek.
 1784. Dávid Imre s n. tjog. bek.
 1811. Rics és Berkovics cég — Mautner Sándor s
 n. zjog. előj.
 1812. Pfaff József — Lehmann Anna zjog. bek.
 1813. Keszű Katalin — Istókovics Anna s t. perfelj.
 1818. Pécsi kir. tszék megkeresése Kann Armin és
 fia cég ellen csőd felj.
 1838. Szárics János zjog. törl.
 1839. Ambrus Katalin s t. — Ambrus Antal tjog. bek.
 1847. Schreiner Ferenc s t. — Czengruber Magdolna
 s t. tjog. bek.
 1859. Magyar keresk. részv. társaság — Torjanin
 Niszia s t. zjog.
 1861. Horváth Éva — Horváth Sándor tjog. bek.
 1868. Tóth András s n. — Nehr József tjog. bek.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2112. Punczi Istvánné s t. suly. t. sért.
 2117. Ifj. Berdály György »
 2118. Knezevics Milinkó »
 2704. Gál Etei lopás.

- III. 2103. Bessenyei János közcs. ell. kih.
 2106. Poszovác Mártonné s t. suly. t. sért.
 2107. Bogárdi Ignác »
 2152. Teknyős Lajos »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2097. Schäffer Gusztáv s t. párviadal.
 2098. Kuttner Mór s t. lopás és org.
 III. 2021. Nagy József suly. t. sért.
 2022. Maroszek Ferenc s t. suly. t. sért.
 2038. Özv. Tót Márton Jánosné rágalm.
 2041. Tabi Mihály »
 2053. Flumbort György »
 2060. Fischer Vilmos s n. sikk.
 2064. Lehoczki Horváth István s t. lopás stb.
 2095. Özv. Fokt Andrásné s t. becs. sért. stb.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

981. szám. *Berkesd község előljáróságától.*

J. 1899.

Árverési hirdetés!

Alulírott község előljárósága ezennel közhírré teszi, hogy a **Berkesd községi koresma, istálló, hozzá tartozó belsőség és mézárászék** 1899. évi október hó 1-től, bezárólag 1901. évi december hó 31-ig tartó időtartamra újból bérbeadni fog.

Az árverés **1899. évi augusztus hó 27-én d. u. 2 órakor** fog megtartatni. Az árverési feltételek a körjegyzői irodában tudhatók meg.

Berkesd, 1899. augusztus hó 21-én.

Az előljáróság.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécssett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sár-, lépcső- és kerítés-rácszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.